

РЕШЕНИЕ

№ 903

гр. София, 15.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 24.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **6767** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.68, ал. 1 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр.)

Образувано е по жалба на А. М. А. от [населено място], чрез процесуалния му представител адв. П. М. срещу Решение № 266 от 29.05.2020 г. на Комисия за защита от дискриминация (КЗД) по преписка № 35 по описа за 2019 г., с което се **УСТАНОВЯВА**, че:

1/ Изпълнителният директор на ИА Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ К. Г. не е извършил тормоз по смисъла на чл. 5 във връзка с § 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на ЗЗДискр. по признаци „лично положение“, „обществено положение“ и „пол“ по отношение на М. К. П., Е. И. Д. и А. М. А.;

2/ Изпълнителният директор на ИА Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ К. Г. не е извършил нарушение на чл. 4, ал. 2 от ЗЗДискр. във вр. с § 1, т. 7 от ДР на ЗЗДискр. по признаци „лично положение“, „обществено положение“ и „пол“ по отношение на М. К. П., Е. И. Д. и А. М. А.;

3/ ИА Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“, представлявана от К. Г. не е извършил нарушение на чл. 4, ал. 2 от ЗЗДискр., във вр. с чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр, във вр. с § 1, т. 7 от ДР на ЗЗДискр. по признаци „лично положение“, „обществено положение“ и „пол“ по отношение на М. К. П., Е. И. Д. и А. М. А.;

4/ Директорът на дирекция „Подбор на проекти и договаряне“ в ИА Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ Ц. С. не е извършил тормоз по смисъла на чл. 5 във връзка с § 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на ЗЗДискр. по признаци „лично положение“, „обществено положение“ и „пол“ по отношение на М. К. П., Е. И. Д. и А. М. А.;

5/ Директорът на дирекция „Подбор на проекти и договаряне“ в ИА Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“, Ц. С. не е извършил нарушение на чл. 4, ал. 2 от ЗЗДискр., във вр. с чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр, във вр. с § 1, т. 7 от ДР на ЗЗДискр. по признаци „лично положение“, „обществено положение“ и „пол“ по отношение на М. К. П., Е. И. Д. и А. М. А.;

6/ са ОСТАВЕНИ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалби подадени от Е. И. Д., М. К. П. и А. М. А. като неоснователни.

Жалбоподателят излага съображения за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост на обжалваното решение на КЗД, като постановено при допуснати съществени нарушения на материалния закон и административнопроизводствените правила. Счита, че незаконосъобразно трите отделни жалби, подадени от Е. И. Д. /пр. № 35/2019 г./, от М. К. П. /пр. № 36/2019 г./ и от А. М. А. /пр. № 37/2019 г./ са обединени в едно производство – по пр. № 35/2019 г., тъй като в трите жалби ответните страни са различни и са посочени различни оплаквания за дискриминация. Сочи, че вобжалваното решение били обсъдени единствено твърденията на ответните страни като същите били приети за безспорно доказани, а представените писмени доказателства с общото становище на тримата жалбоподатели, както и писмените бележки по съществото на спора били игнорирани. Обосновава тезата, че по-неблагоприятното му третиране се изразява в посочено преднамерено включване в списък с 11 човека, от които изпълнителният директор възнамерявал да се освободи и представените от ответната страна заповеди за прекратяване на служебните правоотношения с другите служители потвърждавали твърденията им. Дочут е бил разговор, в който се коментирало как А. да бъде освободен от длъжност; за възлагането да замества директора, а впоследствие възлагането на други служители с по-нисък ранг от него да заместят директора; изключването му от възможността да се обучава и повишава квалификацията си в чужбина; изключването от участие в обща работна среща на всички служители от изпълнителната агенция и изключването му от поздравителния мейл на изпълнителния директор за К. и Нова Година, изпратен на всички служители сочели за неравното му третиране с останалите служители на агенцията. Тормозът и преследването се изразявали в действията на изпълнителния директор и директора на дирекция ППД, които след подаване на сигнал от А., заедно с още трима негови колеги до СРП и МОН за констатирани от тях нередности при осъществяване дейността на изпълнителната агенция са предприели действия за изключването на жалбоподателя от екипа, отговорен за работата на ос 1; освободили са А. като председател на комисия по оценка за процедура „Подкрепа за успех“; изключили са го от допълнително материално стимулиране за последното тримесечие на 2018 г., въпреки добрата му работа; спрели са достъпа му в системата ИСУН 2020 и др. Моли съда да отмени оспореното решение и да приеме за установено извършването на нарушения на ЗЗДискр. от ответните страни по отношение на А. А. като постанови преустановяване на нарушението до установяване на положение на равно третиране, както и да наложи предвидените в закона санкции или принудителни административни мерки или да бъде върната преписката на КЗД за ново разглеждане.

Претендира разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и с адв. М., която поддържа жалбата и претендира отмяната на оспореното решение. Допълнителни съображения по съществото на спора излага в писмени бележки. Претендират се разноски по представен списък. Прави се възражение за прекомерност на претендираното от процесуалния представител на заинтересованата страна възнаграждение.

Ответникът - Комисия за защита от дискриминация, чрез юрк. Б., оспорва жалбата и моли решението на Комисията да бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираните адвокатски възнаграждения.

Заинтересованата страна ИА „Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“, се представлява от юрк. П., която намира жалбата за неоснователна по съображения изложени в становище от 03.09.2020 г. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна Изпълнителен директор на ИА „Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ К. Г., редовно призован, не се явява и не изпраща процесуален представител. В представеното по делото становище излага доводи за неоснователност на жалбата. Моли решението на Комисията да бъде оставено в сила.

Заинтересованата страна Директор на Дирекция „Подбор на проекти и договаряне“ при ИА „Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ Ц. И. С. към МОН, чрез процесуалния си представител адв. Т. в съдебно заседание и в писмено становище от 01.09.2020г. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност.

Административен съд София-град, Второ отделение, 50-ти състав, след като прецени събраните по делото доказателства и съобрази доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството по преписка № 35/2019г. е образувано с Разпореждане № 156/12.02.2019 г. на Председателя на КЗД по жалба вх. № 44-00-363/05.02.2019 г., подадена от Е. И. Д..

Производството по преписка № 36/2019 г. е образувано с Разпореждане № 158/12.02.2019 г. на Председателя на КЗД по жалба вх. № 44-00-364/05.02.2019 г., подадена от М. К. П..

Производството по преписка № 37/2019 г. е образувано с Разпореждане № 160/12.02.2019 г. на Председателя на КЗД по жалба вх. № 44-00-365/05.02.2019 г., подадена от А. М. А..

Предвид идентичността на ответните страни, предмета на оплакване и признаците, по които се претендира установяване извършването на нарушение на ЗЗДискр., на основание чл. 32 от АПК с Разпореждане № 233/11.03.2019 г. и Разпореждане № 358/27.03.2019 г., трите производства са обединени в едно – пр. № 35/2019 г.

С разпореждане № 156/12.02.2019 г. на Председателя на КЗД е образувана преписка № 35/2019 г. по описа на КЗД и е определен съставът, който да я разгледа. В съответствие с изнесените в жалбата данни комисията е започнала разследване по признаците: „лично положение“, „обществено положение“ и „пол“, както и за нарушение на чл. 13, 14 и 15 от ЗЗДискр. като съставът на комисията е определен

съгласно чл. 48, ал. 3 от ЗЗДискр. На свое заседание съставът е определил председателя и докладчик по преписка № 35/2019 г.

С оглед съдържанието на жалбата, за пълното и обективно изясняване на фактическата обстановка по случая, в изпълнение на чл. 55 – чл. 59 от ЗЗДискр. КЗД е реализирала предвидената в специалния закон процедура по проучване, като е изисквала и приложила по преписката становища от страните и доказателства от участниците в производството, подробно описани и обсъдени в обстоятелствената част на обжалваното решение.

Към преписката са приобщени писмени становища вх. № 11-00-108/18.04.2019 г. и вх. № 11-00-138/27.05.2019 г. от К. Г., в които се възразява, че не са представени аргументи, които да обосновават признака „лично положение“, поради което и не може да се направи извод за дискриминация. Относно обвиненията за нарушение на чл. 14, ал. 3 от ЗЗДискр. се счита, че целият процес на оценяване е прозрачен и безпристрастен. Сочи се, че допълнително възнаграждение за постигнати резултати не се изплаща на лица, получили оценка „неприемливо изпълнение“ за съответния период. Относно размера на получаваното от жалбоподателя А. допълнително възнаграждение се излагат аргументи, че през останалия период от 2018 г. то е било едно от най-високите в дирекцията. Допълва се, че доверието от А. е било снето след многобройни публикации в медиите и започнало вътрешно разследване относно съмнения за наличие на конфликт на интереси и уронване престижа на ИА ОП НОИР. По отношение на оплакването, че А. А. бил неравнопоставен в професионалните обучения и повишаване на професионалната квалификация се визира, че само двама служители на дирекция „ППД“ са били командирани и са участвали в международно събитие през 2018 г. като А. е бил командирован в П., В. и Г.. Взел е участие и в още две обучения наравно с останалите служители на дирекция „ППД“. Подчертава се, че няма служители на тази дирекция, които да са участвали в обучения в чужбина, включително и жалбоподателя. За годишната среща на служителите, проведена през декември 2018 г. в [населено място], е отразено, че всяка дирекция осигурява дежурни експерти, които да осигурят непрекъснатост на работния процес и изцяло в преценката на съответния ръководител е да определи кои да са те. За А. се заявява, че се е ползвал с доверието на ръководството и по тази причина е замествал Ц. С., директора на дирекцията. Сам е започнал да отказва поемането на отговорност да го замества след назначаването на главен експерт – юрист в дирекцията с мотива, че служител с юридическо образование би бил по-подходящ заместник. През 2019 г. срещу него е започнало дисциплинарно производство, образувано със Заповед № РД 09-52/08.03.2019 г. по повод на доклад № 80811-162/05.03.2019 г. на директора на дирекция „Управление на риска и контрол“, в който са констатирани подробно описани нарушения. По отношение на оплакванията на А., засягащи процедура „Подкрепа за успех“, е посочено, че документацията за кандидатстване е публикувана на 20.11.2018 г. с посочен краен срок – 21.12.2018 г. Той първоначално се бил съгласил да бъде председател на комисията, но на 27.11.2018 г. подал заявление за ползване на платен годишен отпуск в периода от 27.11.2018 г. до 02.01.2019 г. Относно проблема на А. с достъпа до системите, с които изпълнява служебните си задължения, се сочи, че с доклад № 94-67/25.02.2019 г. за първи път е сигнализирил прекия си ръководител, че има проблеми от това естество. В същия ден директорът на дирекцията чрез официална форма за такива сигнали се свързал със служител от дирекция „Администрация и управление“ за отстраняване на техническия проблем,

като още същия ден започнало възстановяване на достъпа. По отношение на картите за градския транспорт е посочено, че на дирекция „ППД“ са предоставени 2 бр. карти, чиято цел е да се използват при нужда от посещения на място при бенефициенти или при служебни срещи в централната част на града. В останалото време е било взето решение картите да се съхраняват от двама старши експерта на дирекцията, които са с най-ниски възнаграждения и без лични МПС-та.

След приключване на проучването страните са били уведомени писмено за възможността да се запознаят със събраните доказателства и да представят нови такива.

Видно от приложените по делото протоколи, съгласно чл. 60 и сл. от ЗЗДискр. са проведени открити заседания, последното от които - на 04.03.2020 г., за които страните са били надлежно призовани. В съответствие с чл. 62 от ЗЗДискр. са изслушани направените от присъстващите искания и изложените пред Комисията съображения по същество, предоставена е възможност за депозиране на заключителни писмени становища.

Като е преценила събраните в хода на административното производство доказателства в тяхната съвкупност, КЗД е приела, че заявените оплаквания на А. А. за осъществена спрямо него дискриминация по защитените признаци „лично положение“, „пол“ и „обществено положение“ не са подкрепени с никакви доказателства. Прието е, че жалбоподателят А. не е посочил лица в сравнимо сходно положение, което прегражда възможността на състава да формира обективно мнение за наличието или отсъствието на дискриминация. По същество Комисията е приела, че няма служители от дирекция ППД, които да са преминали обучение в чужбина. Установено е, че служителите от дирекция ППД, вкл. и жалбоподателят са преминали през обучение А. на тема: „ЕД14 – Работа със системата на ЕН за измерване на риска от измами и нередности А.“, както и за работа с деловодната система Е.. Констатирано е, че А. за първите три тримесечия на 2018 г. е получил допълнително материално стимулиране в размер на 8822 лв., а през последното тримесечие е бил оценен с „неприемливо изпълнение“, поради което не е получил допълнително материално стимулиране. Относно твърденията на А. за преразпределението на задачите му, с цел намаляване на работните му ангажименти и прекратяване на служебното му правоотношение, Комисията е установила, че е променен кръгът на определените задачи по приоритетни оси, но той не е бил изолиран. Преразпределението на задачите е станало в края на последното тримесечие на 06.12.2018 г., като обхвата на възложените му ангажименти не се е отразил на годишната му оценка през 2018 г., а именно - „изпълнението отговаря напълно на изискванията“. Констатирано е още, че А. нееднократно е замествал Ц. С. до 13.07.2018 г., което показвало наличие на доверие към него. С писмо вх. № 12-52/01.02.2019 г. МТСП отправили искане за смяна на А. А. от екипа за подготовка и сключване на договори по процедури Оперативна програма „Развитие на човешки ресурси“, заради разпространяване на информация в медии за конфликта му на интереси, тъй като има общи имоти с лице, участващо в Комитета за наблюдение на Оперативна програма, както и стартирала процедура за проверка. Установено е било, че е образувано дисциплинарно производство със Заповед № РД-09-52/08.03.2019 г. на главния секретар на ИА ОПНОИР, упълномощен със Заповед № РД-09-45/15.12.2017г. на изпълнителния директор на ИА ОПНОИР, като в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ били описани действията и бездействията на А. А., както и наличието на дисциплинарни нарушения,

а именно: А. се е намирал в ситуация на конфликт на интереси по смисъла на чл. 57, § 2 от Регламент (ЕС, ЕВРАТОМ)966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза. Относно оплакването за нарушение на чл. 17 от ЗЗДискр. е констатирано, че липсват данни за подадени сигнали до работодателя за упражнен тормоз спрямо жалбоподателите“ (в това число и А. А.) от страна на работник или служител на ИА Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“. По отношение на картите за градския транспорт е посочено, че на дирекция „ППД“ са предоставени 2 бр. карти, чиято цел е да се използват при нужда от посещения на място при бенефициенти или при служебни срещи в централната част на града. При необходимост картата е била използвана и от А.. В останалото време е било взето решение картите да се съхраняват от двама старши експерта на дирекцията, които са с най-ниски възнаграждения и не притежават лични МПС-та, с които да пътуват. С оглед изложеното, Петчленен разширен заседателен състав е установил, че:

1/ Изпълнителният директор на ИА Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ К. Г., в качеството на ответна страна, не е извършил тормоз по смисъла на чл. 5 във връзка с § 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на ЗЗДискр. по признаци „лично положение“, „обществено положение“ и „пол“ по отношение на М. К. П., Е. И. Д. и А. М. А.;

2/ Изпълнителният директор на ИА Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ К. Г., в качеството на ответна страна, не е извършил нарушение на чл. 4, ал. 2 от ЗЗДискр., във вр. с § 1, т. 7 от ДР на ЗЗДискр. по признаци „лично положение“, „обществено положение“ и „пол“ по отношение на М. К. П., Е. И. Д. и А. М. А.;

3/ ИА Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“, представлявана от К. Г., в качеството на ответна страна, не е извършила нарушение на чл. 4, ал. 2 от ЗЗДискр., във вр. с чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр, във вр. с § 1, т. 7 от ДР на ЗЗДискр. по признаци „лично положение“, „обществено положение“ и „пол“ по отношение на М. К. П., Е. И. Д. и А. М. А.;

4/ Директорът на дирекция „Подбор на проекти и договаряне“ в ИА Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“, Ц. С., в качеството на ответна страна, не е извършил тормоз по смисъла на чл. 5 във връзка с § 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на ЗЗДискр. по признаци „лично положение“, „обществено положение“ и „пол“ по отношение на М. К. П., Е. И. Д. и А. М. А.;

5/ Директорът на дирекция „Подбор на проекти и договаряне“ в ИА Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“, Ц. С., в качеството на ответна страна, не е извършил нарушение на чл. 4, ал. 2 от ЗЗДискр., във вр. с чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр, във вр. с § 1, т. 7 от ДР на ЗЗДискр. по признаци „лично положение“, „обществено положение“ и

„пол“ по отношение на М. К. П., Е. И. Д. и А. М. А.;

б/ ОСТАВЕНИ СА БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбите, подадени от Е. И. Д., М. К. П. и А. М. А. като неоснователни.

Видно от съдържащото се по делото съобщение изх. № 44-00-1456/01.06.2020 г., ведно с известие за доставяне е, че процесното решение е връчено на А. М. А. на 03.06.2020 г. /л. 863-864 по делото/.

Жалбата срещу Решение № 266/29.05.2020 г. на Петчленен разширен заседателен състав към КЗД е подадена чрез административния орган до Административен съд – София град на 16.06.2020 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

По отношение на процесуалната допустимост на жалбата съдът приема следното:

Жалбата е процесуално допустима. Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.68 ЗЗДискр. Подадена е в преклузивния срок за оспорване, от активно легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореният административен акт е постановен от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощия, съгласно чл. 65, т.1 във връзка с чл. 48, ал.1 и ал.3 във вр. с чл.54 ЗЗДискр., доколкото в случаите на множествена дискриминация (§ 1, т.11 от ДР на ЗЗДискр – дискриминация на основата на повече от един от признаците по чл. 4, ал.1), компетентен да се произнесе е разширен състав от петима членове. Решаващият състав на КЗД е определен с Разпореждане на председателя, членовете на заседателния състав са определили докладчик и председател на състава. На основание чл. 64, ал.1 от ЗЗДискр. „решенията се вземат с обикновено мнозинство от членовете на заседателния състав и се подписват от него“, което изискване в настоящия случай е изпълнено, както и не е налице особено мнение на член от състава по смисъла на чл. 64, ал.2 ЗЗДискр.

Решението е издадено в съответствие със законовите изисквания относно формата и съдържанието му съгласно разпоредбите на чл. 65 и чл. 66 от ЗЗДискр. и не е налице предпоставка за отмяна на атакувания акт съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 от АПК.

Предвид горното, съдът приема, че не са налице основания за обявяване на нищожност, респективно за отмяна като незаконосъобразно на решението по чл.146, т.1 и т.2 от АПК.

По отношение на наличието на съществени процесуални нарушения,

налагащи отмяната му по чл.146, т.3 от АПК, съдът установява следното: В изпълнение на чл. 55 от ЗЗДискр., КЗД е реализирала предвидената в специалния закон процедура по проучване, като е изисквала и приложила по преписката становищата на участниците в производството. Видно от проведеното проучване, органът е извършил пълно, обективно всестранно изясняване на релевантните за случая факти, при съблюдаване на формулираното в чл. 9 от ЗЗДискр. правило за разпределение на доказателствената тежест в производството за защита от дискриминация. Съгласно чл. 59, ал. 3 от ЗЗДискр. на страните е предоставена възможност да се запознаят със събраните писмени доказателства и да изразят своето становище. Съобразно чл. 60-63 от ЗЗДискр. са насрочени и проведени открити заседания, за което своевременно са призовавани страните, приети са и са изслушвани техните становища и са събрани поисканите от тях доказателства. Комисията се е произнесла по допустима жалба, с оглед сезирането на административния орган, в срока по чл. 52, ал. 1 ЗЗДискр. Не са били налице отрицателни процесуални предпоставки, възпрепятстващи образуването на производството и разглеждането на жалбата по същество.

Не се споделят възраженията на жалбоподателя за допуснати нарушения на административнопроизводствените правила в хода на производството пред КЗД и в постановеното решение. Жалбоподателят твърди, че незаконосъобразно трите отделни жалби, подадени от Е. И. Д. /пр. № 35/2019 г./, от М. К. П. /пр. № 36/2019 г./ и от А. М. А. /пр. № 37/2019 г./ са обединени в едно производство – по пр. № 35/2019 г., тъй като в трите жалби ответните страни са различни и са посочени различни оплаквания за дискриминация. В процесния случай КЗД е мотивирала преценката си за обединяване на преписките с идентичност на оплакванията, ответните страни и посочените в жалбите признаци. Съгласно чл.32 от АПК по производства, в които правата и задълженията на страните произтичат от еднакво фактическо състояние и по които е компетентен един и същ административен орган, може да се започне и проведе едно производство, засягащо повече от една страна. В случая жалбите в голямата си част са идентични, налице е компетентност на един и същи административен орган, както и произтичане на права и задължения за страните от едно фактическо състояние – а именно: служебно отношение в Изпълнителна агенция „Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ към Министерство на образованието и науката.

Неоснователно е и възражението на жалбоподателя, че в постановеното решение са обсъдени единствено посочените твърдения на

ответните страни и са приети за безспорни и доказани, като изцяло са игнорирани и не са обсъдени нито представените писмени доказателства с общото становище от тримата жалбоподатели, нито писмените бележки по същество на спора. КЗД се е произнесла по всички оплаквания в трите жалби, като е съобщила събраните по преписката доказателства. Фактът, че жалбоподателят не е могъл да ангажира доказателства, с които да удостовери верността на твърденията си за осъществена дискриминация, тормоз и преследване, не води до извод за необоснованост на процесното решение.

Съдът приема, че процесното Решение е съответно на приложимите материалноправни норми и на целта на закона, формулирана в чл.2 ЗЗДискр. - осигуряване на всяко лице на право на равенство пред закона, равенство в третирането и във възможностите за участие в обществения живот и ефективна защита срещу всички форми на дискриминация.

В съответствие с чл.4, ал.2 от ЗЗДискр, пряка дискриминация е всяко по-неблагоприятно третиране на лице на основата на признаците по ал. 1 (пол, раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република България е страна), отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства. Съгласно §1, т.7 от ДР на ЗЗДискр, неблагоприятно третиране е всеки акт, действие или бездействие, което пряко или непряко засяга права или законни интереси.

Следователно предпоставките за наличието на пряка дискриминация, съобразно дефиницията на чл. 4, ал. 2 от ЗЗДискр са следните: 1) Лицето да е поставено в по-неблагоприятно положение в сравнение с други лица; 2) В конкретния случай това става на основата на признаците „човешки геном“, „пол“, „раса“, „народност“, „гражданство“, „произход“, „религия“, „вяра“, „образование“, „лично или обществено положение“, „възраст“, „семейно положение“ и „имуществено състояние“.; 3) наличие на сравними, сходни обстоятелства.

Съгласно чл. 4, ал. 3 от ЗЗДискр, непряка дискриминация е поставяне на лице на основата на признаците по ал. 1 в по-неблагоприятно положение в сравнение с други лица чрез привидно неутрална разпоредба, критерий или практика, освен ако тази разпоредба, критерий или практика е обективно оправдан/а с оглед на законова цел и

средствата за постигане на целта са подходящи и необходими. В §1, т.7 от ДР на ЗЗДискр. е дадено определение на понятието "неблагоприятно третиране", а именно - всеки акт, действие или бездействие, което пряко или непряко засяга права или законни интереси. От анализа на цитираните норми следва, че за да е налице проява на дискриминация по смисъла на ЗЗДискр. е необходимо да са осъществени всички елементи от фактическия състав на приложимата специална правна норма, както от обективна, така и от субективна страна. Неправомерният диференциран подход към дадено лице или определен кръг лица трябва да е обвързан от признак по чл.4 от ЗЗДискр. Липсата на защитен признак означава, че дори и да има различно, неравно третиране то не е дискриминация.

В процесния случай жалбоподателят претендира, че е осъществена дискриминация спрямо него по защитени признаци „лично положение“ и „обществено положение“. Доказателства за наличие на някой от изброените признаци обаче не са били ангажирани както в хода на административното, така и на съдебното производство. Законодателят не е дал легално определение на защитени признаци „лично положение“ и „обществено положение“. За разлика от други защитени признаци - пол, раса, религия, увреждане, възраст, семейно положение, които са присъщи на човека, защитените признаци „лично положение“ и „обществено положение“ нямат еднозначно, изначално прието обективно съдържание. Това предполага и налага установяване и доказване във всеки конкретен случай на значим, обективен, същностен за личността белег, който позволява да бъде прилаган еднакво и който отчита универсалния (материален и персонален) обхват на закона и абсолютната забрана за дискриминация. Представените по делото доказателства не могат да обективират белег, който е легитимно основание за диференциация на основата на защитения признак „лично положение“.

Не се установява по делото и нежелано поведение към жалбоподателя на основата на признак „обществено положение“. Понятието „обществено положение“, за което липсва легална дефиниция в ЗЗДискр., може да се определи като мястото, което едно лице заема в структурата на даден социум и е израз на отношението, оценката, която се дава на това лице във връзка с неговото социално поведение и функции. Следователно, като елемент на „общественото положение“ по смисъла на закона биха могли да се определят, например професията на лицето или мястото, в което работи, заеманата длъжност и др. В конкретния случай, обаче характеристиката на жалбоподателя не обуславя различно третиране по този признак, изразено при упражняване правото му на труд. Както беше отбелязано по-горе по отношение на

жалбоподателя не се установява нежеланото от него поведение да се дължи на обективното наличие на някой от защитените признаци по чл.4, ал.1 ЗЗДискр.

Липсата на защитен признак означава, че дори и да има нежелано поведение, изразено физически, словесно или по друг начин, което има за цел или резултат накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда, то не е дискриминация.

Съгласно разпоредбата на чл. 9 от ЗЗДискр., в производство за защита от дискриминация, след като страната, която твърди, че е жертва на дискриминация, докаже факти, от които може да се направи извод, че е налице дискриминация, ответната страна трябва да докаже, че правото на равно третиране не е нарушено. Жалбоподателят пред КЗД не е посочил факти, въз основа на които може да се направи предположение, че е налице дискриминация. Въпреки това ответните страни са опровергали твърденията за наличието на дискриминация и са извели съображения, в достатъчна степен обективни, сочещи ненарушаване на ЗЗДискр.

В хода на производството не се установява и по отношение на жалбоподателя да е бил осъществен тормоз. Според определението, дадено в §1, т.1 ДР ЗЗДискр. "тормоз" е всяко нежелано поведение на основата на признаците по чл. 4, ал. 1, изразено физически, словесно или по друг начин, което има за цел или резултат накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда. Следователно, за да е налице тормоз по смисъла на закона не е достатъчно субективното усещане на лицето, че спрямо него е осъществено нежелано поведение, а е необходимо това поведение да е основано на някой от защитените признаци. Анализът на текстовете налага извода, че за да е налице тормоз следва да се установят конкретни факти, изразяващи необективно и негативно отношение към засегнатото лице на основа на някой от признаците, посочени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр, което в конкретния случай не се установява.

Съгласно разпоредбата на чл. 9 от ЗЗДискр., в производство за защита от дискриминация, след като страната, която твърди, че е жертва на дискриминация, докаже факти, от които може да се направи извод, че е налице дискриминация, ответната страна трябва да докаже, че правото на равно третиране не е нарушено. В случая, в тежест на жалбоподателя е да докаже факти, от които може да се направи извод, че равното третиране е нарушено.

В съответствие със задълженията си, сезираният държавен орган е осигурил пълно и всестранно разкриване на обстоятелствата в

образуваното пред него производство, след което е постановил решението си. В решението са изложени мотиви, обосноваващи постановения от комисията правен резултат. Съдържанието на акта сочи, че КЗД е проверила и преценила събраните по преписката доказателства поотделно и в тяхната съвкупност.

В настоящия случай събраните в хода на административното производство доказателства не подкрепят по никакъв начин твърденията на жалбоподателя, съдържащи се в жалбата до КЗД. Доказателства опровергаващи извода на административния орган не са представени и в настоящото съдебно производство.

Предвид изложеното съдът намира, че така оспореното решение на КЗД е правилно и законосъобразно и като такова следва да се потвърди, а жалбата като неоснователна - да се отхвърли.

При този изход на спора основателни се явяват претенциите на ответника и на заинтересованите страни ИА „Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ и Директор на Дирекция „Подбор на проекти и договаряне“ при ИА „Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ за присъждане на разноски. Съгласно чл.143, ал.4 АПК, когато съдът отхвърли оспорването подателят на жалбата заплаща всички направени по делото разноски, включително минималното възнаграждение за един адвокат, определено от ЗА. Предвид това на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв., определен съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл.143, ал.4 и чл.144 от АПК вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Предвид обстоятелството, че заинтересованата страна ИА „Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ не оспорва жалбата и моли за отмяна процесното решение, то и в негова полза следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв. Заинтересованата страна Директор на Дирекция „Подбор на проекти и договаряне“ при ИА „Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ е направила искане за присъждане на разноски за защита, осъществена от адвокат по представен списък по чл. 80 ГПК и пълномощно, а именно за осъществена защита пред административния орган КЗД и тези, за осъщественото процесуално представителство пред АССГ. Съдът приема за основателно искането за присъждане на разноските, направени пред съдебната инстанция. Разпоредбата на чл.143, ал.4 АПК предвижда присъждане само на направените по делото разноски. Нормата е ясна и не следва да се тълкува разширително, като в полза на някоя от страните да се присъждат и

направените в производството пред административния орган разноски. В тази връзка на заинтересованата страна в производството Ц. И. С. - Директор на Дирекция „Подбор на проекти и договаряне“ при ИА „Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“, следва да се присъди сумата от 600 лева за процесуално представителство, осъществено от адвокат, съгласно пълномощно на лист 233 от делото. Съдът намира възражението на процесуалния представител на жалбоподателя за прекомерност на адвокатското възнаграждение за неоснователно, предвид фактическата и правна сложност на спора, както и предвид факта, че претендираното възнаграждение е близко до минималния размер предвиден в чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 50-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. М. А. от [населено място] срещу Решение № 266 от 29.05.2020 г. на Петчленен разширен заседателен състав към Комисия за защита от дискриминация, постановено по преписка № 35 по описа за 2019 г.

ОСЪЖДА А. М. А., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет.4, ап. 7 да заплати на Комисия за защита от дискриминация сумата от 100 /сто/ лева, представляваща разноски по делото за защита, осъществена от юрисконсулт.

ОСЪЖДА А. М. А., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет.4, ап. 7 да заплати на ИА „Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ сумата от 100 /сто/ лева, представляваща разноски по делото за защита, осъществена от юрисконсулт.

ОСЪЖДА А. М. А., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет.4, ап. 7 да заплати на Ц. И. С. - директор на Дирекция „Подбор на проекти и договаряне“ при ИА „Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ сумата от 600 /шестстотин/ лева, представляващи разноски по делото за защита, осъществена от адвокат.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването на страните, пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: